

PRZYKŁADOWA PEŁNA ODPOWIEDŹ

Człowiek wobec cierpienia i śmierci. Omów zagadnienie na podstawie *Dżumy* Alberta Camusa. W swojej odpowiedzi uwzględnij również wybrany kontekst.

LEKTURA BAZOWA

Albert Camus, *Dżuma*

EPOKA

Egzystencjalizm

CZAS WYPOWIEDZI

ok. 5 min

OPRACOWANIE

nauczyciele Odrabiamy

ZESKANUJ TELEFONEM ALBO KLIKNIJ

Kursy maturalne

Pakiet 10 kursów do matury 2027 od Odrabiamy.pl.

Przećwicz to pytanie

Darmowy symulator matury ustnej. Ocena wg kryteriów CKE.

Posłuchaj

Darmowy kurs z opracowaniem pytań jawnych 2027.

JAK Z TEGO KORZYSTAĆ

To gotowa wypowiedź, taka jak na egzaminie. Etykiety na marginesie pokazują, z jakich kroków się składa. Nie ucz się jej na pamięć: zbuduj własną według tego samego planu, a potem sprawdź się w symulatorze (kod QR „Przećwicz to pytanie” wyżej).

TEZA

wstęp, który od razu mówi, co będziesz udowadniać

Życie człowieka jest pełne skrajnych doświadczeń. Można przeżywać chwile radości, a także bolesne momenty, które często niosą ze sobą cierpienie i śmierć. Te trudne doświadczenia skłaniają ludzi do refleksji nad sensem życia i zachęcają do poszukiwania różnych odpowiedzi. To uniwersalny temat. W książkach można znaleźć jego liczne interpretacje. Literatura pozwala dostrzec, że wobec cierpienia i śmierci ludzie przyjmują różne postawy.

Z LEKTURY

sceny i postacie z
lektury bazowej
omówione pod tezę

Pisał o tym np. Albert Camus w *Dżumie*. W zamkniętym mieście Oran autor umieścił ludzi z różnym багаżem doświadczeń i inną wrażliwością. Pokazał w ten sposób, że niebezpieczeństwo, zło, choroba i śmierć wyzwalają w ludziach skrajne emocje. Główny bohater lektury to doktor Bernard Rieux, który jako pierwszy stwierdził objawy dżumy. Później pracował ponad siły, żeby zwalczyć chorobę. Przeciwstawiał się cierpieniu, choć wiedział, że jego wysiłek jest daremny. Lekarz był ateistą, co dowodzi, że brak wiary w Boga nie oznacza obojętności na los innych. Bohater nieustannie podejmował heroiczną walkę, która była z góry skazana na porażkę.

Jean Tarrou nie pochodził z Oranu, jednak w obliczu tragedii solidaryzował się z mieszkańcami i angażował się w pomoc. Zakładał ochotnicze oddziały sanitarne i aktywnie walczył z chorobą. Umarł na dżumę, kiedy epidemia zaczęła wygasać.

Rambert to dziennikarz z Paryża, który nie mógł się odnaleźć w nowej rzeczywistości. Dopiero po czasie zrozumiał, że walka ze złem leży w interesie każdego człowieka.

Z kolei Józef Grand to typowy urzędnik, który na miarę swoich możliwości angażował się w pomoc w oddziałach sanitarnych. Jego postawa udowadnia, że choć nie każdy jest przeznaczony do bohaterstwa, to wszyscy mogą walczyć ze złem.

W lekturze nie zabrakło też bohatera, który dobrze czuł się w mieście ogarniętym chaosem. Cottard nie pomagał w walce z epidemią, ale próbował się na niej wzbogacić, świadcząc nielegalne usługi.

Jak widać na tych przykładach, bliskość śmierci wyzwała w ludziach najróżniejsze instynkty i skłania ich do różnych działań.

KONTEKST

drugi tekst lub zjawisko,
zestawione z lekturą

Skomplikowany obraz cierpienia można też znaleźć w biblijnej Księdze Hioba. Historia mówi o losie dobrego i pokornego człowieka. W wyniku zakładu Boga z Szatanem wiara Hioba została wystawiona na próbę. Mężczyzna stracił cały majątek, zginęły jego dzieci, a sam zachorował na trąd. Przyjaciele Hioba sądzili, że jego cierpienie jest karą za grzechy. W związku z tym namawiali go, żeby ukorzył się przed Bogiem. Mimo chwil słabości i zwątpienia bohater pozostał wierny Bogu, którego prosił o pomoc w zrozumieniu tego, co się dzieje. Nie był zły na Stwórcę. Czuł, że powinien z pokorą przyjąć swój los. Stwórca hojnie nagrodił Hioba za cierpliwość i prawość. Stosunek bohatera do cierpienia często stawia się za wzór do naśladowania. Hiob wykazał się wiarą, oddaniem i pokorą. Jest symbolem całkowitego zaufania Bogu.

WNIOSEK

spięcie obu części i
odpowiedź na pytanie

Na przykładzie podanych lektur można dostrzec odmienne podejścia do cierpienia i śmierci. Większość bohaterów *Dżumy* nie przeszła wobec choroby obojętnie. Rieux, Tarrou, Rambert i Grand wyrazili sprzeciw wobec zła i próbowali pomóc na miarę swych możliwości. Nieliczne jednostki, takie jak Cottard, cieszyły się z cudzego nieszczęścia i próbowały na nim skorzystać. Z kolei Hiob z pokorą i spokojem znosił bolesne próby. Dla niego cierpienie było wyzwaniem, które umożliwiło duchowy rozwój. We wszystkich przypadkach cierpienie i śmierć były dla bohaterów czymś nowym i niezrozumiałym, dlatego każdy zareagował na nie na swój własny sposób.